

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 883/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Цакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник Жарко Раданов, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1437/21 од 27.09.2021. године, у седници одржаној 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1437/21 од 27.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1437/21 од 27.09.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1705/20 од 22.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени, на име мање исплаћене основне зараде, за период од јула 2017. године закључно са јулом 2020. године, исплати месечне новчане износе са законском затезном каматом, све ближе наведено у овом ставу изреке, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 90.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1437/21 од 27.09.2021. године, ставом првим изреке, делимично је преиначена првостепена пресуда, тако што је тужени обавезан да тужиоцу, на име мање исплаћене зараде за период од јула 2017. године закључно са јулом 2020. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, ближе наведено у овом ставу изреке и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка у износу од 90.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, жалба тужиоца је у преосталом делу одбијена, а првостепена пресуда потврђена.

Допунским решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1437/21 од 02.02.2022. године, одређено је да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка, а одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС” бр. 72/11...55/14), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија (став 2).

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Побијана пресуда је у складу са правним ставом израженим у одлукама Врховног касационог суда, у погледу примене Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зараде и других сталних примања код корисника јавних средстава ("Службени гласник РС", бр. 116/14, у примени од 01.11.2014. године), а имајући у виду да је предмет тужбеног захтева исплата због обрачуна зараде у периоду важења горе наведеног закона. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом, не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. тачка 2. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Смисао правила о дозвољености ревизије код преиначења, у складу са наведеним чланом, јесте да је извршено преиначење на штету ревидента, односно да је ревизију изјавила странка којој је због преиначења право ускраћено или смањено. У конкретном случају, првостепена пресуда је преиначена у корист ревидетна – тужиоца, те му право није ни ускраћено ни смањено, због чега ревизија тужиоца на основу члана 403. става 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног

односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан поношења тужбе.

Тужбом поднетом 12.08.2020. године, тужилац је захтевао исплату мање исплаћене зараде, а вредност предмета спора је 656.622,00 динара.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, то је на основу члана 154. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић